

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/83/EMÜ⁽¹⁾ alkoholi ja alkoholsete jookide aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta artikli 3 lõiget 1 ja selle eesmärke arvestades tuleb maitsestatud õlle maksustatava väärtuse kindlaksmääramisel Plato skaala järgi liita lõpptoote tegelikule jääkekstraktile ekstrakt, mis pärineb pärast käärimise lõppu lisatud maitseühenditest, või tuleb lisaainetest pärinev ekstrakt jätta arvesse võtmata?

⁽¹⁾ EÜT 1992, L 316, lk 21; ELT eriväljaanne 09/01, lk 206.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Poola)
7. veebruaril 2017 – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś versus DA Deutsche Allgemeine Versicherung
Aktiengesellschaft AG**

(Kohtuasi C-66/17)

(2017/C 161/10)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Kostja: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 805/2004⁽¹⁾, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta, artikli 4 punkti 1 koosmõjus artikliga 7 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa täitekorraldusena saab kinnitada teatava õiguse tuvastamist käsitlevas kohtuotsuses sisalduvat menetluskulude väljamõistmise otsust?

⁽¹⁾ EÜT 2004, L 143, lk 15; ELT eriväljaanne 19/07, lk 38.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Suceava (Rumeenia) 14. veebruaril 2017 – Zabrus
Siret SRL versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană
a Finanțelor Publice Suceava**

(Kohtuasi C-81/17)

(2017/C 161/11)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Suceava

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Zabrus Siret SRL

Vastustaja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Eelotsuse küsimused

1. Kas haldustava ja/või liikmesriigi õigusnormide tõlgendus, mis ei luba kontrollida ega anda käibemaksu tagasisaamise õigust, mille alus on andmete korrigeerimine seoses tehingutega, mis on tehtud revideeritavast perioodist varasemal perioodil, mille kohta on tehtud maksurevisjon, kus maksuhaldur ei tuvastanud käibemaksuga maksustatavat summat muuta võivaid kõrvalekaldeid, kuigi neid õigusnorme saab tõlgendada nii, et maksuhaldur võib varem revideeritud perioodi uuesti kontrollida, kui hiljem ilmneb täiendavaid andmeid ja teavet, mis on saadud riigi ametiasutuste ja institutsioonide koostöö tulemusena, on põhikohtuasjas käsitletavatel asjaoludel vastuolus direktiiviga 2006/112/EÜ⁽¹⁾ ning neutraalse maksustamise põhimõtte ja proportsionaalsuse põhimõttega?
2. Kas direktiivi 2006/112/EÜ ning neutraalse maksustamise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjas käsitletavatel asjaoludel on nendega vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad juba revideeritud perioodide kohta esitatud käibedeklaratsioonides sisulisi vigu parandada ainult siis, kui paranduse tegemise alus on varasema revisjoni puhul maksurevisjoni organi tehtud meetmete võtmise korraldus?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 22. veebruaril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 15. detsembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-95/17 P)

(2017/C 161/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teised menetlusosalised: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, varem Cadbury Holdings Ltd; Société des produits Nestlé SA

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- mõista EUIPO kohtukulud välja Mondelez UK Holdings & Services Ltd'lt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 esimese lause rikkumine

Üldkohus lähtus oma kohtuotsuses vastuolulistest põhjendusest, mööndes ühest küljest, et „tõendeid võib esitada kõigi asjaomaste liikmesriikide kohta üldiselt“ ja nõudes teisest küljest, et kasutamise käigus eristusvõime omandamist tuleb tõendada iga liikmesriigi kohta eraldi (vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 139).

Määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 7 lõike 3 ja artikli 52 lõike 2 rikkumine

Üldkohus kohaldas valesti juhiseid, mis Euroopa Kohus andis 24. mai 2012. aasta kohtuotsuse C-98/11 P: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG vs. Ühtlustamisamet (punase paelaga šokolaadijänese kuju), ECLI:EU:C:2012:30, punktides 62 ja 63, nõudes kasutamise käigus eristusvõime omandamise tõendamist iga liikmesriigi kohta eraldi.

Üldkohus oleks pidanud kontrollima, kas ELi kaubamärgi omaniku poolt esitatud tõendid kinnitavad kasutamise käigus eristusvõime omandamist Euroopa Liidus tervikuna, riigipiiridest olenemata.